

[Inger Gautier Schmit.]

er jo fuldstændig forkert. Jeg har en Gang ved et Møde hørt en Mand — det var oven i Købet en Præst — udtale, at det maatte være forbistret kedeligt at laye Mad. Se, nu var der jo ikke nogen, der lagde særlig Vægt paa denne Udtalelse, men den røber alligevel det, som lever i mange Mænds Betragtning af dette Forhold: at det er noget, som man ikke behøver at interessere sig særligt for, det er et kedeligt Omraade, som ligger ganske udenfor Mændenes Ressort. Men det er ganske urigtigt, thi i selve Husholdnings-sagen ligger det meget vigtige og betydelige Spørgsmaal: Befolkningens sundhedsmæssige Tilstand. Jo dygtigere og forstandigere, ogsaa sundhedsmæssigt set, der virkes i danske Husholdninger, des sundere, kraftigere og stærkere bliver de Børn og unge, som vokser op i danske Hjem. Derfor er det saa overordentlig glædeligt, at man nu ogsaa fra Statens Side giver dette Arbejde blaåt Stempel og erkender, at den Indsats, som her gøres, ogsaa sundhedsmæssigt og økonomisk set, bør have sin absolutte Støtte fra Statens Side.

Hvad angaar selve Lovforslagets Indhold, var det fra Udvalgets Side foreslaaet, at der skulde være mindst 12 Aarselever paa en Husholdningsskole, for at den kunde faa Tilskud. Ministeren har i sit Forslag sat dette Antal op til 18, men da vi fra vor Side holdt meget stærkt paa, at vi ikke vilde gaa med til dette højere Antal, er man endes om Tallet 15, som jo ligger midt imellem. Det kan vi altsaa under de givne Forhold give vor Tilslutning, men jeg vil alligevel mene, at det havde været heldigt, om man var blevet staaende paa de 12. Jeg skal dog ikke indvende noget, da man i det andet høje Ting er blevet enig om dette Tal.

Jeg kunde godt lide at rette et Spørgsmaal til den højtærede Undervisningsminister, som jo desværre ikke er til Stede. Hvis man til en Landbrugsskole knytter en Husholdningsskole, vil da Forstanderen kunne faa det fulde Tilskud til begge disse Skolers Drift? Det vil maaske være vanskeligt at faa Svar paa det, men jeg synes alligevel, det er et Spørgsmaal, som kan have sin Interesse at faa besvaret.

Jeg skal, som sagt, paa mit Partis Vegne anbefale denne Sag, som har vor fulde Tilslutning. Hele det store Arbejde, som paa Kvindernes og jeg vil ogsaa sige Landboforningernes Initiativ er rejst for en Menneskealder siden, og som herigennem sætter sin Frugt, er et Arbejde, som vi nærer den største Beundring for, og som vi gennem vor Til-

slutning til dette Lovforslag giver vor fulde Anerkendelse.

Ulrich: Det er med stor Tilfredshed, jeg ser dette Lovforslag ligge paa Tingets Bord. Gennem en Række Aar har jeg tilladt mig her i dette høje Ting at gøre mig til Talsmand for en Udvikling paa dette Omraade, idet jeg allerede for mange Aar siden her i Tinget har gjort opmærksom paa, at de unge Kvinders Dygtiggørelse til huslig Gerning var en Sag, der trængte sig frem til Løsning, en Sag, som man i allerhøjeste Grad maatte have sin Opmærksomhed henvendt paa. Denne Sag havde vel ogsaa faaet sin Løsning tidligere, dersom der ikke i den høje Rigsdag havde været et stort Parti, nemlig Partiet Venstre, som havde lagt sig hindrende i Vejen for en Udvikling paa dette Omraade. Det var derfor med overordentlig stor Glæde, jeg hørte de Udtalelser, den ærede Ordfører for Partiet Venstre her i Dag fremsatte, thi det er jo ganske givet, at der indenfor dette Parti er sket en Strømkæntning i den rigtige Retning. Jeg forstaaer i og for sig udmærket, at man fra Partiet Venstres Side paa et tidligere Tidspunkt har haft nogle Betæneligheder i denne Sag, idet dette Parti, som særlig repræsenterer det store Bondeparti her i dette Land, havde den Opfattelse, at den tilstrækkelige Uddannelse paa dette Omraade kunde gives i Hjemmene, og man vilde fra dette Partis Side ikke paa nogen mulig Maade indrømme, at Hjemmene svigtede paa dette Omraade. Men Tiden har desværre ført med sig, at Hjemmene ikke mere har det Hold i de unge, som de havde i gamle Dage, og derfor er det — og har allerede i mange Aar været det — nødvendigt, at Husholdningsskolerne stilles paa et gunstigt Stade fra Statens Side, at der virkelig er Mulighed for at dygtiggøre de unge Kvinder til huslig Gerning, saaledes at der er en Garanti for Samfundet for, at alle disse mange Tusind Kvinder Landet over kan virke til økonomisk Gavn for hele vort Samfund.

Jeg har haft den Ære at sidde i det Udvalg, der har udarbejdet dette Lovforslag, og jeg takker den højtærede Minister, fordi han har fulgt dette Udvalgs Indstilling. Den overordentlig ringe Ændring, der er foretaget i Lovforslaget ved dets Behandling i Landstinget, tilskriver jeg ikke nogen virkelig Betydning, men jeg tilskriver det afgørende Betydning, at man nu faar en Lovgivning paa dette Omraade,